BENDROJO TEISMO (pirmoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. sausio 15 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės, nustatytos atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje – Asmenų, subjektų ir organizacijų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašai – Ieškovo pavadinimo įtraukimas į sąrašus ir palikimas juose – Teisė būti išklausytam – Pareiga motyvuoti – Vertinimo klaida – Proporcingumas – Laisvė užsiimti verslu – Ieškinys dėl panaikinimo“

Byloje T-193/23

MegaFon OAO, įsteigta Maskvoje (Rusija), atstovaujama *avocats* V. Villante, D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, M. Pirovano ir B. Bonafini,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą E. Nadbath ir V. Piessevaux,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos M. Carpus Carcea, C. Georgieva ir L. Puccio,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė kolegijos pirmininko pareigas einantis R. Mastroianni, teisėjai M. Brkan, I. Gâlea (pranešėjas), T. Tóth ir S. L. Kalėda,

posėdžio sekretorė H. Eriksson, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. liepos 3 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *MegaFon OAO* prašo panaikinti, pirma, 2023 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2023/434, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 59 I, 2023, p. 593), ir 2023 m. vasario 25 d. Tarybos reglamentą (ES) 2023/427, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 59 I, 2023, p. 6) (toliau kartu – pirminiai aktai), antra, 2023 m. liepos 20 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2023/1517, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 184, 2023, p. 40, toliau – 2023 m. liepos mėn. aktas), ir, trečia, 2024 m. sausio 29 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2024/422, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L, 2024/422, toliau – 2024 m. sausio mėn. aktas), tiek, kiek visais šiais aktais (toliau – ginčijami aktai) jos pavadinimas įtrauktas į sąrašus, pridėtus prie 2014 m. liepos 31 d. Tarybos sprendimo 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014, p. 13), ir prie 2014 m. liepos 31 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014, p. 1), ir paliktas juose (toliau – ginčijami sąrašai).

I. Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė yra Maskvoje (Rusija) įsteigta akcinė bendrovė, veikianti telekomunikacijų sektoriuje kaip telekomunikacijų ir judriojo telefono ryšio operatorė.

3 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis dėl veiksmų, kuriais kenkiama Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei arba į juos kėsinamasi, visų pirma dėl 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacijos prieš Ukrainą pradėtos karinės agresijos.

4 2014 m. liepos 31 d., atsižvelgdama į padėties Ukrainoje sunkumą, nors 2014 m. kovo mėn. buvo nustatyti kelionių apribojimai ir lėšų įšaldymas tam tikriems fiziniams ir juridiniams asmenims, Europos Sąjungos Taryba, remdamasi ESS 29 straipsniu, priėmė Sprendimą 2014/512, siekdama nustatyti tikslines ribojamąsias priemones dėl patekimo į kapitalo rinkas, gynybos, dvejopo naudojimo prekių ir didesnės rizikos technologijų sektoriuje.

5 Tą pačią dieną Taryba, remdamasi SESV 215 straipsniu, priėmė Reglamentą Nr. 833/2014, kuriame yra išsamesnių nuostatų, skirtų Sprendimo 2014/512 reikalavimams įgyvendinti tiek Europos Sąjungos, tiek valstybių narių lygmeniu.

6 Deklaruota, kad šių ribojamųjų priemonių tikslas – padidinti Rusijos Federacijos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritorijos vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas ir skatinti taikiai įveikti krizę.

7 2022 m. vasario 24 d. Rusijos Federacija pradėjo karinę agresiją prieš Ukrainą.

8 Šiomis aplinkybėmis ir remdamasi ESS 29 straipsniu Taryba 2022 m. vasario 25 d. priėmė Sprendimą (BUSP) 2022/327 (OL L 48, 2022, p. 1), 2022 m. balandžio 8 d. – Sprendimą (BUSP) 2022/578 (OL L 111, 2022, p. 70), o 2022 m. liepos 21 d. – Sprendimą (BUSP) 2022/1271 (OL L 193, 2022, p. 196); šiais trimis sprendimais iš dalies pakeistas Sprendimas 2014/512 (toliau – iš dalies pakeistas Sprendimas 2014/512). Be to, remdamasi SESV 215 straipsniu, 2022 m. vasario 25 d. ji priėmė Reglamentą (ES) 2022/328 (OL L 49, 2022, p. 1), 2022 m. balandžio 8 d. – Reglamentą (ES) 2022/576 (OL L 111, 2022, p. 1), o 2022 m. liepos 21 d. – Reglamentą (ES) 2022/1269 (OL L 193, 2022, p. 1); šiais trimis reglamentais iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 833/2014 (toliau – iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 833/2014).

9 Iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Valstybių narių piliečiams arba iš valstybių narių teritorijų, arba naudojantis su jų vėliavomis plaukiojančiais laivais ar jų orlaiviais draudžiama bet kuriam Rusijos fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai arba naudojimui Rusijoje tiesiogiai ar netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti visas dvejopo naudojimo prekes ir technologijas, išvardytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2021/821 I priede, neatsižvelgiant į tai, ar jų kilmės vieta yra jų teritorijose.

2. Draudžiama:

a) bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje arba naudojimui Rusijoje tiesiogiai ar netiesiogiai teikti techninę pagalbą, tarpininkavimo paslaugas arba kitas paslaugas, susijusias su 1 dalyje nurodytomis prekėmis ir technologijomis ir su šių prekių ir technologijų tiekimu, gamyba, technine priežiūra ir naudojimu;

b) bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje arba naudojimui Rusijoje tiesiogiai ar netiesiogiai teikti su 1 dalyje nurodytomis prekėmis ir technologijomis susijusį finansavimą arba finansinę paramą, skirtą šioms prekėms ir technologijoms parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti arba susijusiai techninei pagalbai, tarpininkavimo paslaugoms ar kitoms paslaugoms teikti.“

10 Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse numatyta tokia leidimų išdavimo tvarka, kuri identiškai pakartota iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3a straipsnio 4 ir 5 dalyse:

„4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 bei 2 dalių ir nedarant poveikio Reglamente (ES) 2021/821 nustatytiems leidimų išdavimo reikalavimams, kompetentingos institucijos gali leisti parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti dvejopo naudojimo prekes ir technologijas arba teikti susijusią techninę pagalbą ar finansinę paramą nekariniais tikslais ir nekariniams galutiniams naudotojams, jei nustato, kad tokios prekės ar technologijos arba susijusi techninė pagalba ar finansinė parama yra skirtos: a) Sąjungos, valstybių narių vyriausybių ir Rusijos vyriausybės bendradarbiavimui vien civiliniais klausimais; b) tarpvyriausybiniam bendradarbiavimui įgyvendinant kosmoso programas; c) civilinių branduolinių pajėgumų eksploatavimui, techninei priežiūrai, pakartotiniam branduolinio kuro apdorojimui ir saugai, taip pat bendradarbiavimui civiliniais branduoliniais klausimais, visų pirma mokslinių tyrimų ir plėtros srityje; d) saugiai laivybai; e) neviešiems civiliniams elektroninių ryšių tinklams, kurie nepriklauso subjektui, kurį kontroliuoja valstybė arba kurio daugiau nei 50 % akcijų priklauso valstybei; f) išskirtinai naudoti subjektams, kuriuos vienas arba kartu su kitais kontroliuoja juridinis asmuo, subjektas ar organizacija, įsteigti arba įregistruoti pagal valstybės narės arba šalies partnerės teisę; g) Sąjungos, valstybių narių ir šalių partnerių diplomatinėms atstovybėms, įskaitant delegacijas, ambasadas ir

misijas; h) fizinių ir juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų Rusijoje, išskyrus Rusijos vyriausybę ir jos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas įmones, kibernetiniam saugumui ir informaciniam saugumui užtikrinti.

<…>

5. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 bei 2 dalių ir nedarant poveikio Reglamente (ES) 2021/821 nustatytiems leidimų išdavimo reikalavimams, kompetentingos institucijos gali leisti parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti dvejopo naudojimo prekes ir technologijas arba teikti susijusią techninę pagalbą ar finansinę paramą nekariniais tikslais ir nekariniams galutiniams naudotojams, jei nustato, kad tokios prekės ar technologijos arba susijusi techninė pagalba ar finansinė parama yra tiektinos ar teiktinos pagal sutartis, sudarytas iki 2022 m. vasario 26 d., arba papildomas sutartis, reikalingas tokiai sutarčiai įvykdyti, jeigu leidimo paprašyta iki 2022 m. gegužės 1 d.“

11 Iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 7 dalyje numatyta:

„Priimdamos sprendimą dėl prašymų išduoti leidimus pagal 4 ir 5 dalis, kompetentingos institucijos neišduoda leidimo, jeigu turi pagrįstų priežasčių manyti, kad:

i) galutinis naudotojas gali būti karinis galutinis naudotojas, fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija, nurodyti IV priede, arba kad prekės gali būti skirtos galutiniam naudojimui kariniais tikslais, nebent parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti 1 dalyje nurodytas prekes ir technologijas arba teikti susijusią techninę pagalbą ar finansinę paramą leidžiama pagal 3b straipsnio 1 dalies a punktą.“

12 To sprendimo 3a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Draudžiama bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje arba naudojimui Rusijoje tiesiogiai ar netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti Sąjungos ar ne Sąjungos kilmės prekes ir technologijas, kuriomis galėtų būti prisidedama prie Rusijos kariuomenės ir technologijų stiprinimo arba plėtojamas gynybos ir saugumo sektorius.“

13 Minėto 3a straipsnio 2 dalyje pakartojamas iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 2 dalies turinys.

14 To paties 3a straipsnio 7 dalyje pakartojamas iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 7 dalies turinys.

15 Iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3b straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nukrypstant nuo šio straipsnio [sprendimo] 3 bei 3a straipsnių ir nedarant poveikio Reglamente (ES) 2021/821 nustatytiems leidimų išdavimo reikalavimams, valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti IV priede išvardytiems fiziniams arba juridiniams asmenims arba subjektams

parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti dvejopo naudojimo prekes ir technologijas, taip pat šio straipsnio 3a straipsnyje nurodytas prekes ir technologijas arba teikti susijusią techninę pagalbą ar finansinę paramą tik tuo atveju, jei nustato, kad:

a) tokios prekės ar technologijos arba susijusi techninė pagalba arba finansinė parama yra būtinos įvykio, kuris gali turėti didelį ir reikšmingą poveikį žmonių sveikatai ir saugai arba aplinkai, skubiai prevencijai arba jo pasekmių sušvelninimui arba

b) tokios prekės ar technologijos arba susijusi techninė pagalba arba finansinė parama yra tiektinos ar teiktinos pagal sutartis, sudarytas anksčiau nei 2022 m. vasario 26 d., arba papildomas sutartis, reikalingas tokiai sutarčiai įvykdyti, jeigu leidimo paprašyta anksčiau nei 2022 m. gegužės 1 d.“

16 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 833/2014 2 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalyse ir 2a straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalyse iš esmės pakartojamas iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 atitinkamai 3 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalių ir 3a straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalių turinys. Be to, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 833/2014 2 straipsnio 7 dalyje, 2a straipsnio 7 dalyje ir 2b straipsnyje iš esmės pakartojamas iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 7 dalies, 3a straipsnio 7 dalies ir 3b straipsnio turinys.

17 2023 m. vasario 25 d. Taryba priėmė pirminius aktus ir ieškovės pavadinimas buvo įtrauktas į kiekviename iš šių aktų esančių ginčijamų sąrašų 499 punktą.

18 Pagal Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamąją dalį, pakartotą Reglamento 2023/427 4 konstatuojamojoje dalyje, „į [ginčijamus sąrašus], t. y. subjektų, tiesiogiai remiančių Rusijos karinį pramoninį kompleksą jos agresijos kare prieš Ukrainą, sąrašus, įtraukti 96 įraš[ai], kurių atžvilgiu taikomi griežtesni dvejopo naudojimo prekių ir technologijų, taip pat prekių ir technologijų, kuriomis galėtų būti prisidedama prie Rusijos gynybos ir saugumo sektoriaus technologinio stiprinimo, eksporto apribojimai“.

19 2023 m. kovo 1 d. raštu ieškovė paprašė Tarybos pateikti jai informacijos ir įrodymų, kuriais remiantis nustatytos jai taikomos ribojamosios priemonės. Be to, ieškovė nurodė, kad pasilieka teisę pateikti pastabų ir prašyti Tarybos persvarstyti savo sprendimą įtraukti jos pavadinimą į ginčijamus sąrašus.

20 Kadangi Taryba į šį raštą neatsakė, 2023 m. kovo 17 d. raštu ieškovė pateikė kartotinį prašymą.

21 2023 m. kovo 31 d. rašte Taryba nurodė, kad neprivalo į ginčijamus sąrašus įtrauktiems asmenims ir subjektams pranešti jų įtraukimo į šiuos sąrašus motyvų ir kad visa informacija, pateisinanti ieškovės pavadinimo įtraukimą į šiuos sąrašus, pateikta iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 ir 3b straipsniuose, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 833/2014 2, 2a ir 2b straipsniuose, Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamojoje dalyje ir Reglamento 2023/427 4 konstatuojamojoje dalyje.

II. Faktinės aplinkybės, susiklosčiusios po ieškinio pareiškimo

22 Remiantis 2023 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimu (BUSP) 2023/1217, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512 (OL L 159 I, 2023, p. 451), ir 2023 m. birželio 23 d. Tarybos reglamentu (ES) 2023/1214, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 833/2014 (OL L 159 I, 2023, p. 1), ginčijami sąrašai buvo iš dalies pakeisti, be kita ko, papildant šiuo įvadiniu tekstu:

„Šiame priede išvardyti fiziniai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, kurie yra kariniai galutiniai naudotojai, priklauso Rusijos kariniam pramoniniam kompleksui arba kurie turi komercinių ar kitokių ryšių su Rusijos gynybos ir saugumo sektoriumi arba kitaip jį remia. Šie fiziniai arba juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos prisideda prie Rusijos karinio ir technologinio stiprinimo arba Rusijos gynybos ir saugumo sektoriaus plėtojimo. Jie apima ir kitų nei Rusija trečiųjų valstybių fizinius arba juridinius asmenis, subjektus ar organizacijas. Jų įtraukimas į šį priedą nereiškia, kad atsakomybė už jų veiksmus priskiriama jurisdikcijai, kurioje jie veikia.“

23 2023 m. liepos 20 d. Taryba priėmė 2023 m. liepos mėn. aktą.

24 2023 m. liepos 24 d. Taryba išsiuntė ieškovei raštą, juo informavo apie jai nustatytų nagrinėjamų ribojamųjų priemonių taikymo pratęsimą.

25 2023 m. lapkričio 30 d. ieškovė išsiuntė Tarybai raštą ir paprašė persvarstyti savo sprendimą pratęsti minėtų priemonių galiojimą ir leisti susipažinti su visais reikšmingais dokumentais.

26 2024 m. sausio 29 d. Taryba priėmė 2024 m. sausio mėn. aktą, pagal jį ieškovės pavadinimas paliktas ginčijamuose sąrašuose.

27 2024 m. sausio 30 d. Taryba atsakė į 2023 m. lapkričio 30 d. ieškovės raštą.

III. Šalių reikalavimai

28 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamus aktus tiek, kiek į juos įtrauktas, o vėliau – paliktas jos pavadinimas,

– priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas, o iš Europos Komisijos – su jos įstojimu į bylą susijusias bylinėjimosi išlaidas.

29 Taryba, palaikoma Komisijos, Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– nepatenkinus pirmojo reikalavimo, jeigu ginčijami aktai būtų panaikinti, palikti galioti jų padarinius, kol pasibaigs Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytas apeliacinio skundo pateikimo terminas arba, jei apeliacinis skundas būtų pateiktas, kol šis apeliacinis skundas bus atmestas,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

IV. Dėl teisės

A. Dėl ieškovės pateiktų papildomų įrodymų leistinumo

30 2024 m. birželio 19 d. raštu ieškovė pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį pateikė papildomų įrodymų. Taryba ir Komisija tvirtina, kad šie įrodymai yra nepriimtini.

31 Primintina, kad Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalyje numatyta, jog išimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas.

32 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikė duomenų, galinčių pateisinti pavėluotą nagrinėjamų papildomų įrodymų pateikimą dokumentų forma.

33 Taigi, kaip pažymi Taryba, palaikoma Komisijos, visi šie dokumentai, išskyrus esančius AE.9 ir AE.11 prieduose, buvo paskelbti arba išduoti dar prieš pareiškiant ieškinį. AE.9 priede pateiktas dokumentas yra 2023 m. lapkričio 9 d. ieškovei išduota licencija. AE.11 priede pateiktas dokumentas yra 2023 m. spalio 27 d. ieškovei jos prašymu skirtas raštas. Taigi ieškovė turėjo būti susipažinusi su šiais dokumentais nuo jų gavimo ir galėjo juos pateikti vėliausiai savo antrojo pareiškimo dėl patikslinimo priede.

34 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad ieškovė pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalį nepagrindė pavėluoto šių papildomų įrodymų pateikimo 2024 m. birželio 19 d. Vadinasi, šie įrodymai yra nepriimtini ir nagrinėdamas ieškinį Bendrasis Teismas į juos neatsižvelgs.

B. Dėl esmės

35 Ieškovė nurodo keturis pagrindus, grindžiamus teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu (pirmasis), pareigos motyvuoti pažeidimu (antrasis), vertinimo klaida (trečiasis) ir proporcingumo principo pažeidimu (ketvirtasis).

36 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį, paskui – pirmąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus.

1. Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

37 Ieškovė teigia, kad Taryba nepateikė jokio individualaus jos pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus pateisinančio motyvo ir jai nenurodė konkrečių motyvų, kuriais remdamasi padarė išvadą, kad ji yra subjektas, tiesiogiai palaikantis Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą, todėl negalėjo žinoti priežasčių, dėl kurių jos pavadinimas buvo įtrauktas į šiuos sąrašus.

38 Ieškovės teigia, kad iš kartu aiškinamų Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamosios dalies, iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 7 dalies, 3a straipsnio 7 dalies ir 3b straipsnio, kuriais Taryba rėmėsi savo procesiniuose dokumentuose, ji negali suprasti priežasčių, dėl kurių jos pavadinimas buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus. Nėra jokių duomenų, patvirtinančių, kad jos

pavadinimas buvo įtrauktas į sąrašą dėl to, kad ji tiekia dvejopo naudojimo prekes ir technologijas arba prekes ir technologijas, kuriomis galėtų būti prisidedama prie Rusijos karinio ir technologinio stiprinimo arba gynybos ir saugumo sektoriaus plėtojimo.

39 Ieškovė taip pat pažymi, kad ši byla skiriasi nuo bylų, kuriose buvo suformuota Tarybos nurodyta jurisprudencija.

40 Taryba, palaikoma Komisijos, nesutinka su šiais argumentais.

41 Pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą „[t]eisės aktuose nurodomi juos priimti paskatinę motyvai“. Be to, pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalies c punktą teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, „administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus“.

42 Remiantis suformuota jurisprudencija, pareiga motyvuoti asmens nenaudai priimtą aktą, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas ar galbūt turi trūkumų, dėl kurių būtų galima ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2022 m. liepos 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

43 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnyje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas prie ginčijamo akto pobūdžio ir jo priėmimo aplinkybių. Jis turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Motyvavimo reikalavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes (žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *DenizBank / Taryba*, T-798/14, EU:T:2018:546, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

44 Nereikalaujama motyvuose tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvavimas yra pakankamas, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į jo priėmimo aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam skirtos priemonės esmę. Be to, akto motyvų tikslumo laipsnis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms ar su terminu susijusioms sąlygoms, kuriomis jis turi būti priimtas (žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 103 ir 104 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2023 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Mordashov / Taryba*, T-248/22, nepaskelbtas Rink., EU:T:2023:573, 46 ir 47 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

45 Reikia pažymėti, kad šioje byloje reikšmingos ginčijamų aktų nuostatos ieškovės atžvilgiu yra individualiai taikomos ribojamosios priemonės (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Almaz-Antey / Taryba*, T-515/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:545, 86 punktą).

46 Jurisprudencijoje nurodoma, kad Tarybos priimto akto, kuriame nustatoma ribojamoji priemonė, motyvuose turi būti nurodytas ne tik šios priemonės teisinis pagrindas, bet taip pat specifinės ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, įgyvendindama savo diskreciją, manė, jog suinteresuotajam asmeniui turi būti taikoma tokia priemonė (2014 m. liepos 3 d. Sprendimo

National Iranian Tanker Company / Taryba, T-565/12, EU:T:2014:608, 38 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Almaz-Antey Air and Space Defence / Taryba*, T-255/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:25, 55 punktą).

47 Pirma, reikia priminti, kad visos nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra susijusios su ieškovei žinomomis tarptautinę įtampą keliančiomis aplinkybėmis, susiklosčiusiomis prieš priimant reikšmingas Sprendimo 2014/512 nuostatas, primintas šio sprendimo 9–16 punktuose. Be to, iš Sprendimo 2014/512 1–8 konstatuojamųjų dalių matyti, kad šių priemonių deklaruotas tikslas – padidinti Rusijos Federacijos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas ir skatinti taikiai įveikti krizę. Taigi Sprendime 2014/512 nurodyta bendra situacija, lėmusi jo priėmimą, ir bendri tikslai, kurių juo siekiama (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 123 punktą).

48 Antra, reikia pažymėti, kad iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 3a straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad šiose nuostatose nustatytomis sąlygomis draudžiama parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti dvejopo naudojimo prekes ir technologijas, draudžiama teikti techninę pagalbą, tarpininkavimo paslaugas ar kitas paslaugas, taip pat draudžiama teikti su nurodytomis prekėmis ir technologijomis susijusį finansavimą ar finansinę paramą bet kuriam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje. Be to, pagal minėto sprendimo 3 straipsnio 7 dalį ir 3a straipsnio 7 dalį leidimas, kuriuo nukrypstama nuo nurodytų draudimų, iš esmės nesuteikiamas, jei galutinis naudotojas gali būti karinis arba fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija, įtrauktas į IV priedą, arba kai tos prekės gali būti skirtos galutiniam naudojimui kariniais tikslais.

49 Šiuo klausimu iš Sprendimo 2022/327, kuriuo iš dalies pakeisti Sprendimo 2014/512 3 ir 3a straipsniai, 12 konstatuojamosios dalies matyti, kad, atsižvelgiant į padėties Ukrainoje sunkumą, Taryba manė esant tikslinga imtis papildomų ribojamųjų priemonių reaguojant į destabilizuojančius Rusijos Federacijos veiksmus. Atsižvelgdama į tai, Taryba laikėsi nuomonės, kad tikslinga nustatyti papildomus dvejopo naudojimo prekių ir tam tikrų prekių bei technologijų, kuriomis galėtų būti prisidedama prie Rusijos gynybos ir saugumo sektoriaus technologinio stiprinimo, eksporto, tiekimo ar perdavimo apribojimus.

50 Be to, iš 2022 m. kovo 15 d. Tarybos sprendimo (BUSP) 2022/430, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512 (OL L 87 I, 2022, p. 56), 5 konstatuojamosios dalies matyti, kad, atsižvelgiant į blogėjančią padėtį Ukrainoje, Taryba nusprendė, kad būtina sugriežtinti dvejopo naudojimo prekių ir iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3a straipsnyje nurodytų prekių eksporto apribojimus.

51 Kaip priminta šio sprendimo 18 punkte, iš Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamosios dalies ir Reglamento 2023/427 4 konstatuojamosios dalies taip pat matyti, kad į ginčijamus sąrašus įtraukti 96 įrašai, įskaitant su ieškove susijusį įrašą, taip įtraukiant subjektus, kurie tiesiogiai remia Rusijos Federacijos karinį ir pramoninį kompleksą jos agresijos kare prieš Ukrainą.

52 Dėl 2023 m. liepos mėn. ir 2024 m. sausio mėn. aktų (toliau kartu – aktai dėl palikimo sąrašuose) pažymėtina, kad šį teiginį patvirtina Sprendimo 2014/512 IV priedo ir Reglamento Nr. 833/2014, iš dalies pakeisto atitinkamai Sprendimu 2023/1217 ir Reglamentu 2023/1214, įvadiniai tekstai, cituoti šio sprendimo 22 punkte.

53 Reikia konstatuoti, kad specifinės ir konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, manė, kad ieškovei turėjo būti taikomos aptariamos priemonės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 46 punkte nurodytą jurisprudenciją, nagrinėjamu atveju atitinka reikšmingose ginčijamų aktų nuostatose ir konstatuojamosiose dalyse nustatytus kriterijus.

54 Taigi ieškovės pavadinimas į ginčijamus sąrašus buvo įtrauktas motyvuojant tuo, kad ji atitinka atitinkamose nuostatose ir ginčijamų aktų konstatuojamosiose dalyse numatytas specifines ir konkrečias sąlygas, t. y. būti laikoma subjektu, tiesiogiai remiančiu Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą.

55 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad rėmimasis tais pačiais argumentais nustatant ribojamąsias priemones keliems asmenims nereiškia, kad šie argumentai negali būti pakankamai konkrečiai motyvuoti dėl kiekvieno atitinkamo asmens (žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Vnesheconombank / Taryba*, T-737/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:543, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

56 Kaip priminta šio sprendimo 18 ir 51 punktuose, iš Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamosios dalies ir Reglamento 2023/427 4 konstatuojamosios dalies matyti, kad į ginčijamus sąrašus papildomai įtraukti 96 įrašai. Minėtoje 10 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad į juos įtraukti „subjekt[ai], tiesiogiai remian[tys] Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą jos agresijos kare prieš Ukrainą, <…> kurių atžvilgiu taikomi griežtesni dvejopo naudojimo prekių ir technologijų, taip pat prekių ir technologijų, kuriomis galėtų būti prisidedama prie Rusijos gynybos ir saugumo sektoriaus technologinio stiprinimo, eksporto apribojimai“. Šie apribojimai numatyti to sprendimo 3 straipsnio 7 dalyje ir 3a straipsnio 7 dalyje.

57 Atsižvelgiant į politines aplinkybes, buvusias nagrinėjamų ribojamųjų priemonių priėmimo dieną, ir į tai, kad svarbu neleisti subjektams, tiesiogiai remiantiems Rusijos Federacijos karinį ir pramoninį kompleksą agresijos kare prieš Ukrainą, įsigyti dvejopo naudojimo prekių arba prekių, nurodytų iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3a straipsnyje, atsižvelgiant į šių priemonių tikslą padidinti Rusijos Federacijos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas ir skatinti taikiai išspręsti krizę, Tarybos pasirinkimas priimti tokias priemones prieš subjektus, priklausančius telekomunikacijų sektoriui, gali būti lengvai suprantamas atsižvelgiant į deklaruotą šių priemonių tikslą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Almaz-Antey / Taryba*, T-515/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:545, 96 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

58 Darytina išvada, kad nustačius papildomus apribojimus, numatytus iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 straipsnio 7 dalyje ir 3a straipsnio 7 dalyje, ieškovė galėjo suprasti, jog ji buvo įtraukta į ginčijamus sąrašus dėl to, kad buvo laikoma subjektu, tiesiogiai remiančiu Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą agresijos kare prieš Ukrainą, atsižvelgiant į tai, kad ji buvo viena iš pagrindinių judriojo telefono ryšio ir telekomunikacijų operatorių Rusijoje, ir į politines aplinkybes priimant ginčijamus aktus.

59 Kaip savo procesiniuose dokumentuose teigia Taryba, ieškovei buvo nustatyti apribojimai, susiję su dvejopo naudojimo prekėmis ir tam tikromis prekėmis bei technologijomis, kuriomis galėtų būti prisidedama prie Rusijos gynybos ir saugumo sektoriaus technologinio stiprinimo, siekiant išvengti to, kad ji negalėtų įsigyti šių prekių ir, naudodama jas, padėti Rusijos Federacijos agresijai prieš Ukrainą teikdama telekomunikacijų paslaugas Rusijos kariuomenei arba civiliams klientams Rusijos Federacijos okupuotose Ukrainos teritorijose.

60 Be to, priežastis, pateisinanti šių priemonių galiojimo pratęsimą aktais dėl palikimo sąrašuose, galėjo būti lengvai suprasta atsižvelgiant į šių aktų 2 ir 3 konstatuojamąsias dalis ir IV priedo įžanginį tekstą, kuriuose pakartojamas Rusijos Federacijos agresijos karo prieš Ukrainą pasmerkimas. Kadangi neteisėti veiksmai buvo tęsiami, reikėjo palikti galioti nustatytas priemones ir imtis papildomų priemonių.

61 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Taryba nepažeidė pareigos motyvuoti, todėl antrąjį pagrindą reikia atmesti.

2. Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu

a) Dėl priimtinumo

62 Aiškiai nepateikdama nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo Taryba teigia, kad pirmasis pagrindas išdėstytas padrikai, todėl gali būti laikomas neatitinkančiu Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto reikalavimų.

63 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, pagrindai ir argumentai, kuriais remiamasi, ir šių pagrindų santrauka; ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę (prireikus – be jokios kitos pagrindžiančios informacijos) (2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *United Parcel Service / Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144, 191 punktas).

64 Taip pat reikia priminti, jog tam, kad ieškinys Bendrajame Teisme būtų priimtinas, be kita ko, būtina, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis grindžiamas, būtų bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste (2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *United Parcel Service / Komisija*, T-194/13, EU:T:2017:144, 192 punktas).

65 Reikia konstatuoti, kad faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis ieškovė grindžia savo argumentus, yra suprantamos iš ieškinio. Iš tiesų ieškinyje nurodytos teisinės aplinkybės, kuriomis remiasi ieškovė, ir (nors ir glaustai, bet pakankamai) faktinės aplinkybės, kuriomis ji remiasi, be kita ko, susijusios su tuo, kad ji niekada nebuvo informuota ar išklausyta dėl jos pavadinimo įtraukimo į ginčijamus sąrašus. Be to, Taryba savo procesiniuose dokumentuose galėjo atsakyti į šiuos argumentus. Bendrasis Teismas taip pat galėjo nustatyti ieškovės argumentus. Tuo remiantis darytina išvada, kad pirmasis pagrindas yra priimtinas.

b) Dėl esmės

66 Ieškovė tvirtina, kad Taryba pažeidė pareigą pranešti ir jos teisę būti išklausytai. Ji nurodo, kad nebuvo informuota apie jos pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus ir kad Taryba nei paskelbė pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nei asmeniškai pranešė apie ginčijamus aktus.

67 Konkrečiai kalbant, ieškovė tvirtina, kad Taryba nesuteikė jai galimybės pateikti pastabų ir kad įrodymų, pagrindžiančių jos pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus, pateikimas tik atsiliepime į ieškinį yra neteisėtas.

68 Pareiškimuose dėl ieškinio patikslinimo ieškovė priduria, kad, ir priimdama aktus dėl palikimo sąrašuose, Taryba nesuteikė jai galimybės pateikti pastabų dėl jai taikomų ribojamųjų priemonių atnaujinimo ir kad įrodymai turi būti pripažinti nepriimtinais siekiant nustatyti ginčijamų aktų pagrįstumą. Be to, pirmajame pareiškime dėl ieškinio patikslinimo ieškovė nurodo, kad jeigu Bendrasis Teismas nuspręstų, jog prieš priimdama 2023 m. liepos mėn. aktą Taryba neprivalėjo jai pranešti apie savo ketinimą palikti jos pavadinimą ginčijamuose sąrašuose ir perduoti jai informaciją, kuria grindžiamas šis aktas, remdamasi SESV 277 straipsniu ji pateikia Sprendimo 2014/512 ir Reglamento Nr. 833/2014 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

69 Taryba, palaikoma Komisijos, nesutinka su šiais argumentais.

70 Primintina, kad Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta teisė būti išklausytam per bet kurią procedūrą, kuri yra neatsiejama nuo teisės į gynybą paisymo, užtikrina kiekvienam asmeniui galimybę deramai ir realiai pareikšti savo nuomonę per administracinę procedūrą prieš priimant sprendimą, kuris gali neigiamai paveikti jo interesus (šiuo klausimu žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

71 Vykstant procedūrai dėl sprendimo įtraukti asmens vardą ir pavardę į akto dėl ribojamųjų priemonių priede esantį sąrašą priėmimo paisant teisės į gynybą reikalaujama, kad kompetentinga Sąjungos institucija praneštų atitinkamam asmeniui motyvus ir prieš jį surinktus įrodymus, kuriais ši institucija ketina grįsti savo sprendimą. Pranešdama šiuos duomenis kompetentinga Sąjungos institucija turi leisti šiam asmeniui veiksmingai pareikšti nuomonę dėl jo atžvilgiu nurodytų motyvų (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111 ir 112 punktus).

72 Vis dėlto Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje pripažįstami joje įtvirtintų teisių įgyvendinimo apribojimai, jeigu atitinkamu apribojimu paisoma nagrinėjamos pagrindinės teisės esminio turinio ir, laikantis proporcingumo principo, jis yra būtinas ir veiksmingai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus. Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad teisei į gynybą gali būti taikomi apribojimai ar nukrypti leidžiančios nuostatos, be kita ko, ribojamųjų priemonių, priimtų įgyvendinant bendrą užsienio ir saugumo politiką, srityje (žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

73 Be to, tai, ar buvo pažeistos teisės į gynybą, reikia vertinti atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno nagrinėjamo atvejo aplinkybes, įskaitant nagrinėjamo akto pobūdį, jo priėmimo aplinkybes ir atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

74 Be to, reikia priminti, kad Sąjungos teismas skiria, viena vertus, pirminį asmens vardo ir pavardės įtraukimą į ginčijamus sąrašus ir, kita vertus, šio asmens vardo ir pavardės palikimą minėtuose sąrašuose (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Al-Chihabi / Taryba*, T-593/11, EU:T:2015:249, 40 punktą).

75 Šį pagrindą reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos jurisprudencijoje įtvirtintus principus.

1) Dėl pirminių aktų

76 Pirma, dėl ieškovės argumento, kad Taryba turėjo jai asmeniškai pranešti apie ginčijamus aktus, nes juose nustatomos ieškovei taikomos ribojamosios priemonės, pažymėtina: vien nepranešimas apie jas asmeniškai – jeigu tai gali turėti įtakos momentui, nuo kurio pradedamas skaičiuoti ieškinio pareiškimo terminas, – nepateisina ginčijamų aktų panaikinimo. Šiuo klausimu ieškovė nepateikia jokio argumento, kuriuo būtų siekiama įrodyti, kad nagrinėjamu atveju dėl to, jog apie šiuos aktus nebuvo pranešta asmeniškai, buvo pažeistos jos teisės, o tai pateisintų jų panaikinimą tiek, kiek jie yra su ja susiję (šiuo klausimu žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

77 Antra, dėl teisės būti išklausytam paisymo pažymėtina, jog iš jurisprudencijos matyti, kad, kai kalbama apie pirminį sprendimą įtraukti asmens vardą ir pavardę ar subjekto pavadinimą į asmenų ir subjektų, kurių lėšos įšaldomos, sąrašą, Taryba neprivalo atitinkamam asmeniui ar subjektui iš anksto pranešti motyvų, kuriais ketina pagrįsti šį įtraukimą. Dėl paties tokios priemonės pobūdžio, kad ji neprarastų savo veiksmingumo, būtina turėti galimybę tokią priemonę priimti netikėtai ir taikyti nedelsiant. Tarybai pateikus prašymą, atitinkamas asmuo arba subjektas taip pat turi teisę pareikšti savo nuomonę dėl šių įrodymų priėmus aktą (žr. 2022 m. liepos 27 d. Bendrojo Teismo sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

78 Tokia nuo pagrindinės teisės būti išklausytam per procedūrą, vykdomą prieš priimant ribojamąsias priemones, nukrypti leidžianti nuostata pateisinama būtinybe užtikrinti lėšų įšaldymo priemonių veiksmingumą ir galiausiai privalomaisiais pagrindais, susijusiais su saugumu ar Sąjungos ir jos valstybių narių tarptautiniais santykiais (žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 81 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Be to, reikia priminti, kad nei reikšmingos aktų, kuriais nustatomos ribojamosios priemonės, nuostatos, nei bendrasis teisės į gynybą paisymo principas nesuteikia suinteresuotiesiems asmenims teisės į oficialų išklausymą, nes pakanka galimybės pateikti pastabas raštu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2020 m. vasario 12 d. Sprendimo *Amisi Kumba / Taryba*, T-163/18, EU:T:2020:57, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

80 Nagrinėjamu atveju, kaip Taryba nurodė savo rašytinėse pastabose ir per teismo posėdį, reikia pažymėti, kad pirminiai aktai turėjo būti netikėti tam, kad būtų užtikrintas jų veiksmingumas ir išvengta to, jog ieškovė galėtų gauti, be kita ko, iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 ir 3a straipsniuose nurodytų prekių ir technologijų eksporto leidimų arba sudaryti sutarčių, kurioms būtų taikoma viena iš minėto sprendimo 3b straipsnio 1 dalyje numatytų išimčių. Taigi Taryba neprivalėjo išklausyti ieškovės prieš pirmą kartą įtraukdama ją į sąrašus, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 79 punkte nurodytą jurisprudenciją, todėl jos teisė būti išklausytai šiuo klausimu nebuvo pažeista.

81 Trečia, dėl to, kad prieš nustatydama nagrinėjamas ribojamąsias priemones Taryba nepranešė ribojamųjų priemonių nustatymą ieškovei pateisinančių motyvų, pažymėtina: iš šio sprendimo 77 punkte nurodytos jurisprudencijos matyti, kad kadangi ieškovei pagal reikšmingas pirminių aktų nuostatas nustatyti apribojimai buvo individualiai taikomos ribojamosios priemonės, Taryba ieškovės prašymu privalėjo pranešti motyvus, susijusius su šių priemonių taikymu jai iš karto po šių aktų priėmimo.

82 Šiuo klausimu reikia priminti, kad teise į veiksmingą teisminę gynybą, įtvirtinta Chartijos 47 straipsnyje, reikalaujama, kad suinteresuotasis asmuo galėtų sužinoti dėl jo priimto sprendimo motyvus arba perskaitęs patį sprendimą, arba jo prašymu pranešus jam šiuos motyvus, neribojant kompetentingo teismo teisės reikalauti iš atitinkamos institucijos juos pranešti tam, kad šis asmuo galėtų kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir, susipažinęs su visa informacija, nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, taip pat tam, kad teismas turėtų visas galimybes vykdyti atitinkamo sprendimo teisėtumo kontrolę (žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

83 Nagrinėjamu atveju iš bylos medžiagos matyti, kad gavusi 2023 m. kovo 1 d. ir 17 d. ieškovės raštus Taryba 2023 m. kovo 31 d. raštu atsakė, kad visa informacija, pagrindžianti ieškovės pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus, pateikta Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamojoje dalyje, iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3 ir 3b straipsniuose ir iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 833/2014 4 konstatuojamojoje dalyje ir 2, 2a ir 2b straipsniuose.

84 Taigi reikia pažymėti, kad Tarybos nurodytas ribojamųjų priemonių nustatymo ieškovei motyvas, nurodytas pačiose reikšmingose pirminių aktų nuostatose, iš esmės yra tai, kad ieškovė yra subjektas, tiesiogiai remiantis Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą.

85 Taigi, kaip matyti iš šio sprendimo 58 punkto, ieškovė galėjo suprasti motyvus, dėl kurių jos pavadinimas buvo įtrauktas į ginčijamus sąrašus, o tai jai leido kuo geresnėmis sąlygomis ginti savo teises ir žinant visas aplinkybes nuspręsti, ar tikslinga kreiptis į kompetentingą teismą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 82 punkte nurodytą jurisprudenciją.

2) Dėl aktų dėl palikimo sąrašuose

86 Kalbant apie sprendimą palikti galioti ribojamąsias priemones asmeniui, kuriam jos jau yra taikomos, pažymėtina, kad Taryba privalo šiam asmeniui pateikti turimą informaciją, kuria ji grindžia savo sprendimą, ir leisti jam veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl jo atžvilgiu nurodytų motyvų prieš priimant šį sprendimą. Šios dvigubos procedūrinės pareigos turi būti laikomasi prieš priimant šį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija / People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111–113 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

87 Vis dėlto reikia pažymėti, kad teisė būti išklausytam prieš priimant aktus, kuriais ribojamosios priemonės paliekamos galioti asmenims, kuriems jos jau yra taikomos, taikoma, kai Taryba turi naujų įrodymų dėl šių asmenų, o ne tada, kai toks palikimas grindžiamas tais pačiais motyvais kaip ir tie, kuriais buvo grindžiamas pirminio akto, kuriuo nustatytos atitinkamos ribojamosios priemonės, priėmimas (2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Tomana ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-330/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:601, 67 punktas ir 2023 m. birželio 7 d. Sprendimo *Shakutin / Taryba*, T-141/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2023:303, 74 punktas).

88 Taigi, net jei ieškovės pavadinimo palikimas ginčijamuose sąrašuose, dėl kurio nuspręsta aktuose dėl palikimo sąrašuose, grindžiamas, kaip yra šiuo atveju, tais pačiais motyvais kaip ir tie, kuriais buvo grindžiamas pirminių aktų, kuriais nustatytos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, priėmimas, periodiškai peržiūrėdama ieškovei nustatytas ribojamąsias priemones Taryba prireikus privalo pateikti jai naujų įrodymų, kuriais remdamasi atnaujino informaciją, susijusią ne

tik su jos asmenine padėtimi, bet ir su padėtimi atitinkamoje trečiojoje šalyje, ir prieš priimdama sprendimą dėl palikimo sąraše gauti pastabas dėl šių duomenų (žr. 2023 m. birželio 7 d. Sprendimo *Shakutin / Taryba*, T-141/21, nepaskelbtas Rink., EU:T:2023:303, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

89 Nagrinėjamu atveju aktų dėl palikimo sąrašuose motyvai nesiskiria nuo pirminių aktų motyvų, todėl pagal šio sprendimo 86 punkte nurodytą jurisprudenciją Taryba neprivalėjo išklausyti ieškovės prieš juos priimdama.

90 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Taryba nepagrįstai nepranešė jai aktų dėl palikimo sąrašuose motyvų. Be to, pagal šio sprendimo 86 ir 87 punktuose nurodytą jurisprudenciją nagrinėjamu atveju Taryba neprivalėjo informuoti ieškovės apie savo ketinimą palikti jos pavadinimą ginčijamuose sąrašuose.

91 Taip pat reikia pažymėti, kad, pirma, 2023 m. liepos 24 d. raštu Taryba atsakė į 2023 m. birželio 13 d. ieškovės prašymą išbraukti jos pavadinimą iš ginčijamų sąrašų. Tame rašte Taryba nurodė, kad ieškovės pavadinimo įtraukimo į minėtus sąrašus priežastis, t. y. aplinkybė, kad ji tiesiogiai remia Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą agresijos kare prieš Ukrainą, buvo aiškiai nurodyta atitinkamose aktų dėl palikimo sąrašuose nuostatose ir
Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamojoje dalyje. Kadangi ieškovės pateikti argumentai iš esmės buvo šioje byloje pareikštame ieškinyje išdėstytų argumentų santrauka, Taryba pasiūlė ieškovei remtis atsiliepimu į ieškinį. Antra, Taryba informavo ieškovę apie tai, kad nusprendė palikti jos pavadinimą ginčijamuose sąrašuose ir ji gali iki 2023 m. gruodžio 1 d. pateikti naujų pastabų.

92 Kiek tai susiję su 2024 m. sausio mėn. aktu, 2024 m. sausio 30 d. raštu Taryba atsakė į 2023 m. gruodžio 6 d. ieškovės raštą ir pabrėžė, kad dėl pirmajame pareiškime dėl ieškinio patikslinimo pateiktose pastabose išdėstytų priežasčių 2023 m. gruodžio 6 d. rašte išdėstyti argumentai yra nepagrįsti.

93 Taryba, be kita ko, priminė, kad, pirma, nors ji neturi atskiros su ieškove susijusios įrodymų medžiagos, tai nereiškia, kad jos pavadinimo įtraukimo į ginčijamus sąrašus metu ji nežinojo viešojoje erdvėje prieinamos informacijos, susijusios su jos ankstesne veikla ir sutartimis su Rusijos kariuomene, ir, antra, kad prašomi dokumentai jai jau buvo pateikti atsiliepimo į ieškinį šioje byloje priede.

94 Be to, dėl ieškovės argumento, kad Taryba dokumentus, pagrindžiančius jos palikimą ginčijamuose sąrašuose, jai pateikė tik atsiliepime į ieškinį, reikia pažymėti, kad, pirma, šie dokumentai, apie kuriuos pranešta 2024 m. liepos 10 d., nėra „nauja informacija“, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 87 punkte nurodytą jurisprudenciją, nes ieškovės pavadinimo palikimas grindžiamas tais pačiais motyvais kaip ir tie, kuriais grindžiamas pirminis įtraukimas į sąrašus. Antra, bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su aktais dėl palikimo sąrašuose, šie dokumentai buvo pateikti per protingą terminą, kurio pakako, kad ieškovė konkrečiomis nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis galėtų pasinaudoti teise į gynybą.

95 Taigi reikia atmesti visą pirmąjį pagrindą.

96 Be to, dėl ieškovės papildomai pateikto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo, susijusio su Sprendimu 2014/512 ir Reglamentu Nr. 833/2014, pažymėtina, kad ieškovė teigia, jog šie aktai laikytini neteisėtais, jeigu jie būtų aiškinami taip, kad Taryba galėjo nuspręsti palikti asmens vardą ir pavardę ar subjekto pavadinimą ginčijamuose sąrašuose, prieš tai nepranešusi apie tokio

sprendimo motyvus ar ketinimą tai padaryti. Kaip pripažįsta Taryba, iš Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkto matyti, kad teisės būti išklausytam turi būti paisoma per bet kokią procedūrą, galinčią pasibaigti asmens nenaudai priimtu aktu, net jei taikytinuose teisės aktuose toks formalumas aiškiai nenumatytas (žr. 2022 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Boshab / Taryba*, C-242/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:375, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto, kaip matyti iš šio sprendimo 87 ir 90 punktų, teisė būti išklausytam prieš priimant aktus, kuriais ribojamosios priemonės paliekamos galioti asmenims, kuriems jau taikomos šios priemonės, netaikoma, jei šis palikimas galioti grindžiamas tais pačiais motyvais kaip ir tie, kuriais buvo grindžiamas pirminio akto, kuriuo nustatytos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, priėmimas.

97 Darytina išvada, kad ieškovės teisės būti išklausytai turi būti paisoma net tada, kai ginčijamais aktais tokia teisė aiškiai nesuteikiama, todėl šis neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas.

3. Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo vertinimo klaida

98 Ieškovė tvirtina, kad Taryba neįrodė, jog jos pavadinimo įtraukimas į ginčijamus sąrašus buvo pagrįstas pakankamu faktiniu pagrindu.

99 Pirma, iš Sprendimo 2023/434 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad Taryba rėmėsi prielaida, jog ieškovė tiesiogiai remia Rusijos Federacijos karinį ir pramoninį kompleksą agresijos kare prieš Ukrainą. Ieškovė pažymi, kad Taryba turi įrodyti, jog ieškovė remia minėtą karinį ir pramoninį kompleksą. Be to, gavusi atitinkamą prašymą Taryba privalo pateikti visą informaciją, kuria grindžiami priimti aktai. Vis dėlto Taryba, ieškovės teigimu, šių pareigų neįvykdė.

100 Ieškovė nesutinka su tuo, kad ji yra subjektas, tiesiogiai remiantis Rusijos Federacijos karinį ir pramoninį kompleksą kare prieš Ukrainą, ir teigia, kad, nepaisant jos kartotinių prašymų, Taryba nepateikė jokių šį teiginį pagrindžiančių įrodymų.

101 Antra, atsakydama į Tarybos atsiliepimo į ieškinį priede pateiktą informaciją ieškovė dublike patikslina: kadangi tam tikri spaudos straipsniai yra ankstesni nei ginčijami aktai, jeigu Taryba juos būtų turėjusi, ji būtų neįvykdžiusi pareigos pateikti turimus įrodymus. Priešingu atveju įrodymai negalėtų būti pateisinimas *a posteriori*.

102 Trečia, prie atsiliepimo į ieškinį pridėtuose įrodymuose nepaaiškinami ieškovės įtraukimo į ginčijamus sąrašus kriterijai ir jie nėra leistini, nes buvo pateikti pavėluotai atsiliepime į ieškinį ir yra nepatikimi.

103 Ketvirta, ieškovė nesutinka su tuo, kad Tarybos pateiktų įrodymų pakanka įrodyti, jog ji tiesiogiai remia Rusijos Federacijos karinį ir pramoninį kompleksą.

104 Pirma, ieškovė nesutinka su tuo, kad tarptinklinio ryšio paslaugų teikimas Chersono, Zaporožės, Donecko, Luhansko regionuose ir Kryme palengvina jų integraciją į Rusijos Federaciją. Tarybos perduoti spaudos straipsniai neįrodo priešingai.

105 Antra, ieškovė nesutinka su tuo, kad Kryme teikia telekomunikacijų paslaugas ir parduoda SIM korteles. Ji taip pat nesutinka su spaudos straipsnių ir interneto tinklalapių ekrano kopijų, kurias Taryba pateikė šiam teiginiui pagrįsti, patikimumu.

106 Trečia, ieškovė nesutinka su tuo, kad ji įdiegė infrastruktūrą Charkovo regione. Šiuo klausimu straipsnių, kuriais rėmėsi Taryba, ištraukos nėra patikimi įrodymai.

107 Ketvirta, ieškovė nesutinka su Tarybos teiginiu, kad ji yra sudariusi sutarčių su Rusijos karinėmis pajėgomis, o tai įrodo glaudų ryšį su jomis. Šiuo klausimu ji teigia, kad, viena vertus, Tarybos nurodyta interneto svetainė nėra oficiali interneto svetainė, kurioje išvardijamos Rusijos valstybės sudarytos sutartys, kita vertus, Tarybos pateiktuose dokumentuose išvardytos sutartys buvo sudarytos prieš įsiveržimą į Ukrainą ir jų dalykas nesusijęs su kariniais veiksmais.

108 Be to, pirmojo pareiškimo dėl ieškinio patikslinimo priede ieškovė pateikia audito ataskaitą ir teigia, kad šis auditas paneigia Tarybos teiginį, kad Charkovo regione ji turi infrastruktūrą. Be to, jos teigimu, tai, kad ši ataskaita buvo parengta procesui Bendrajame Teisme, neturi įtakos jos patikimumui, be to, Tarybos pateiktas jos aiškinimas yra spekuliatyvus. Vis dėlto ieškovė mano, kad Tarybos teiginiai dėl šios infrastruktūros grindžiami tik iš to paties šaltinio gautais įrodymais ir yra nepatikimi.

109 Taryba, palaikoma Komisijos, nesutinka su šiais argumentais.

110 Remiantis suformuota jurisprudencija, nors Taryba turi tam tikrą diskreciją kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti, ar įvykdyti teisiniai kriterijai, kuriais grindžiamos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, vis dėlto Sąjungos teismai turi užtikrinti iš principo išsamią visų Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolę (žr. 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *National Iranian Tanker Company / Taryba*, T-565/12, EU:T:2014:608, 54 ir 55 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2022 m. spalio 26 d. Sprendimo *Ovsyannikov / Taryba*, T-714/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:674, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

111 Be to, primintina, kad Chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teisminė kontrolė, be kita ko, reikalauja, kad Sąjungos teismas įsitikintų, jog sprendimas, kuriuo nustatytos ar paliktos galioti ribojamosios priemonės ir kuris konkrečiai susijęs su atitinkamu asmeniu ar subjektu, būtų pagrįstas pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis. Tai reiškia, kad turi būti patikrinti motyvuose, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė nėra apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, o yra susijusi su klausimu, ar šie motyvai (arba bent vienas iš jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime šiam sprendimui paremti) yra pagrįsti (2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119 punktas).

112 Šių motyvų pagrįstumą reikia vertinti išnagrinėjant įrodymus ir informaciją ne atskirai, bet atsižvelgiant į jų kontekstą. Taryba įvykdo jai tenkančią įrodinėjimo pareigą, jeigu Sąjungos teismui pateikia pakankamai konkrečių, aiškių ir neprieštaringų įrodymų visumą, leidžiančią nustatyti, kad yra pakankamas ryšys tarp asmens, kuriam taikoma ribojamoji priemonė, ir režimo ar apskritai situacijų, kurias siekiama įveikti (2023 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *OT / Taryba*, T-193/22, EU:T:2023:716, 124 punktas).

113 Būtent kompetentinga Sąjungos institucija kilus ginčui turi įrodyti motyvų, kuriais remiamasi prieš atitinkamą asmenį, pagrįstumą, o ne šis asmuo turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų (žr. 2017 m. birželio 15 d. Sprendimo *Kiselev / Taryba*, T-262/15, EU:T:2017:392, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

114 Be to, Bendrajam Teismui tenkanti teisėtumo iš esmės kontrolė, visų pirma kiek tai susiję su ginčais dėl ribojamųjų priemonių, turi būti atliekama atsižvelgiant ne tik į ginčijamų aktų motyvuose esančią informaciją, bet ir į informaciją, kurią Taryba ginčo atveju pateikia Bendrajam Teismui, siekdama įrodyti nurodytų faktinių aplinkybių pagrįstumą (šiuo klausimu žr. 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimo *Taryba / PKK*, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 64 punktą).

115 Ieškovės argumentų pagrįstumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant būtent į šiuos jurisprudencijoje suformuotus principus.

a) Dėl pirminių aktų

116 Kiek tai susiję su pirminiais aktais, reikia nustatyti, pirma, ar Tarybos dokumentų priede pateikta informacija galėjo būti naudojama ieškovės pavadinimo įtraukimui į ginčijamus sąrašus pagrįsti ir, antra, ar Taryba padarė vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad ieškovė tiesiogiai remia Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą.

117 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad Taryba remiasi keturiais teiginiais, t. y. kad, pirma, ieškovė teikia tarptinklinio ryšio paslaugas Donecko, Luhansko, Zaporožės, Chersono regionuose ir Kryme, antra, ji teikia telekomunikacijų paslaugas Kryme, trečia, ji turi infrastruktūrą Charkovo regione ir, ketvirta, ji sudarė sutartis dėl telekomunikacijų paslaugų teikimo su Rusijos kariuomene.

1) Dėl Tarybos galimybės remtis atsiliepimo į ieškinį stadijoje pateiktais įrodymais

118 Visų pirma dėl motyvo, kuriuo Taryba grindė ieškovės pavadinimo įtraukimą į ginčijamus sąrašus ir pagal kurį ieškovė tiesiogiai remia Rusijos Federacijos pramoninį ir karinį kompleksą, reikia konstatuoti, kad, ieškovės paprašyta, Taryba jai atsakė, jog visa šį įtraukimą pagrindžianti informacija pateikta reikšmingose pirminių aktų nuostatose. Iš tiesų Taryba šiuos įrodymus nurodė tik atsiliepime į ieškinį. Taigi reikia nustatyti, ar Taryba galėjo jais remtis.

119 Iš jurisprudencijos matyti, kad tai, jog Taryba nepateikė informacijos, kuria remdamasi ji įtraukė asmenį į ribojamųjų priemonių sąrašą, negali pažeisti šio asmens teisės į gynybą, jeigu šie duomenys yra žinomas kontekstas, t. y. jeigu jie yra viešai prieinami ir todėl gali būti laikomi žinomais visiems (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 37 punktą ir 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, T-563/12, EU:T:2015:187, 85 ir 97 punktus).

120 Taigi nagrinėjamu atveju galima daryti prielaidą, kad yra žinoma, jog vienas iš pagrindinių Rusijos Federacijos telekomunikacijų operatorių, kaip antai ieškovė (ieškovė to neginčija), karo metu tiesiogiai remia tos šalies karinį ir pramoninį kompleksą.

121 Vis dėlto ieškovė nesutinka su tuo, kad Taryba, siekdama pagrįsti teiginį, kad ieškovė tiesiogiai remia Rusijos pramoninį ir karinį kompleksą, pateikė kelis įrodymus, pridėtus prie atsiliepimo į ieškinį.

122 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Taryba neprivalėjo pateikti ieškovei dokumentų, kuriais buvo grindžiamas pirminis sprendimas įtraukti jos pavadinimą į ginčijamus sąrašus, nes, kaip nurodyta šio sprendimo 120 punkte, nurodytus faktus buvo galima laikyti visiems žinomais. Taigi Taryba neprivalėjo pateikti dokumentų ar įrodymų šiuo klausimu (šiuo klausimu pagal analogiją žr.

2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 38 punktą ir 2015 m. kovo 25 d. Sprendimo *Central Bank of Iran / Taryba*, T-563/12, EU:T:2015:187, 97 punktą).

123 Taigi, nors iš principo Taryba savo sprendimuose turi įrodyti faktinių aplinkybių, kuriomis grindžiamas asmens įtraukimas į ribojamųjų priemonių sąrašus, teisingumą, taip nėra tuo atveju, kai ji nurodo visiems žinomus faktus, kurių tikslumą Bendrajame Teisme gali ginčyti asmuo, kuriam taikomos ribojamosios priemonės. Esant tokiai situacijai iš procesinio lygiateisiškumo principo matyti, kad Taryba turi teisę pateikti Bendrajam Teismui dokumentus, kurie visuotinai prieinami viešai, kad pagrįstų tokios visiems žinomos faktinės aplinkybės, kuri nebuvo nustatyta Bendrajame Teisme ginčijamame sprendime, tikslumą, taip šiam teismui leisdama išnagrinėti šią aplinkybę ir jos tikslumą remiantis konkrečiais įrodymais ir priimti sprendimą dėl ieškovo prieštaravimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2011 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *LG Electronics / VRDT*, C-88/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:727, 27–29 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

124 Kaip Taryba pažymėjo per posėdį ir savo rašytiniuose dokumentuose, ji žinojo bendrą kontekstą ar viešojoje erdvėje bendrai prieinamą informaciją, susijusią su subjektais, kuriuos ji nusprendė įtraukti į ginčijamus sąrašus, be kita ko, su ieškove. Taigi nors nagrinėjamu atveju priimdama pirminius aktus Taryba nesudarė įrodymų bylos, ginčo atveju ji galėjo remtis visuotinai viešojoje erdvėje bendrai prieinamais duomenimis, kad pagrįstų savo teiginius dėl fakto, kuris galėjo būti laikomas žinomu visiems.

2) Dėl faktinių aplinkybių vertinimo

125 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškovės teiginius, kuriais nesutinkama su tam tikrų įrodymų patikimumu, o vėliau – ar Taryba klaidingai įvertino faktines aplinkybes.

i) Dėl įrodymų patikimumo

126 Dėl įrodymų patikimumo (ieškovė iš dalies teigia, kad jie nepatikimi) primintina, kad, neturint įgaliojimų atlikti tyrimų trečiosiose šalyse, Sąjungos institucijų vertinimas faktiškai turi būti grindžiamas viešai prieinamais informacijos šaltiniais, ataskaitomis, spaudos straipsniais, slaptųjų tarnybų ataskaitomis ar kitais panašiais informacijos šaltiniais (2018 m. kovo 14 d. Sprendimo *Kim ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-533/15 ir T-264/16, EU:T:2018:138, 107 punktas ir 2020 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, T-521/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:608, 142 punktas).

127 Būtų per daug ir neproporcinga reikalauti, kad Taryba pati atliktų tyrimus vietoje dėl faktų, apie kuriuos praneša daugelis žiniasklaidos priemonių, teisingumo (2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Almaz-Antey Air and Space Defence / Taryba*, T-255/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:25, 148 punktas ir 2022 m. birželio 1 d. Sprendimo *Prigozhin / Taryba*, T-723/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:317, 59 punktas).

128 Be to, Sąjungos teismo veiklą reglamentuoja laisvo įrodymų vertinimo principas, o vienintelis kriterijus vertinant pateiktų įrodymų vertę yra jų patikimumas. Vertinant dokumento įrodomąją galią reikia patikrinti jame nurodytos informacijos tikėtinumą, atsižvelgiant, be kita ko, į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, adresatą, taip pat kelti klausimą, ar dokumentas pagal savo turinį atrodo pagrįstas ir patikimas (žr. 2023 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *OT / Taryba*, T-193/22, EU:T:2023:716, 114 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

129 Nagrinėjamu atveju ieškovė nesutinka su tam tikrų įrodymų, kuriais remiasi Taryba, patikimumu.

130 Konkrečiai kalbant, pirma, kiek tai susiję su telekomunikacijų paslaugų, be kita ko, tarptinklinio ryšio, teikimu Kryme, ieškovė teigia, kad interneto svetainės „Fans de MegaFon“ ir „Help-Desk MegaFon“, kuriose nurodyta, kad ji teikia interneto paslaugas Kryme, atsižvelgiant į jų neoficialų šaltinį, nėra patikimos; antra, kiek tai susiję su jos infrastruktūros buvimu Charkovo regione, ieškovė nesutinka su 2022 m. balandžio 25 d. *think tank* (ekspertų grupė), kurios specializacija – Centrinė ir Rytų Europa, t. y. *Centre for Eastern Studies*, straipsnio ir 2022 m. balandžio 24 d. internetinio laikraščio „Ukrainska Pravda“ straipsnio įrodomąja galia, nes šiose publikacijose nenurodyti jų šaltiniai ir jų nepriklausomumas yra abejotinas; trečia, dėl jos ir Rusijos kariuomenės ryšio ieškovė teigia, kad ištraukos iš interneto tinklalapio, kuriame pateikti jos ir Rusijos kariuomenės 2013–2021 m. sudarytų sutarčių dėl telekomunikacijų paslaugų sąrašai, yra ne iš oficialaus interneto tinklalapio.

131 Remiantis šio sprendimo 126–128 punktuose nurodyta jurisprudencija, Tarybos naudojami įrodymai gauti iš įvairių šaltinių ir sudaryti, be kita ko, iš spaudos straipsnių; visi šie įrodymai yra viešai prieinami.

132 Taigi, kiek tai susiję su interneto tinklalapiuose „Fans de MegaFon“ ir „Help-Desk MegaFon“ paskelbtais straipsniais bei ištrauka iš interneto tinklalapio, kuriame pateiktas ieškovės ir Rusijos kariuomenės sudarytų sutarčių sąrašas, ieškovės teiginiai, kad šie šaltiniai nėra patikimi, nes tai nėra jos oficialių interneto svetainių tinklalapiai, turi būti atmesti, nes nėra įrodymų, paneigiančių tokių šaltinių patikimumą.

133 Be to, kiek tai susiję su *Centre for Eastern Studies* ir laikraščio „Ukrainska Pravda“ straipsniais, ieškovės argumentas, kad šiuose dviejuose straipsniuose, kurių vienas yra kito kopija, neminimi jų šaltiniai ir kad jų nepriklausomumas yra abejotinas, nėra pagrįstas konkrečiais įrodymais, išskyrus ieškovės prašymu parengtą audito ataskaitą, kuri vis dėlto buvo parengta remiantis pačios ieškovės pateiktais duomenimis. Konkrečiau kalbant, *Centre for Eastern Studies* yra nepriklausomas tyrimų institutas, įsteigtas vienoje iš valstybių narių, Varšuvoje (Lenkija), ir niekas neleidžia suabejoti jo paskelbtų straipsnių patikimumu. Taigi ieškovės teiginiai neleidžia suabejoti šių įrodymų patikimumu.

134 Be to, ieškovė neginčija to, kad teikia tarptinklinio ryšio paslaugas savo klientams Donecko, Luhansko, Zaporožės, Chersono regionuose ir Kryme.

135 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir nesant bylos medžiagoje įrodymų, galinčių paneigti Tarybos naudotų šaltinių patikimumą, reikia pripažinti, kad jie yra patikimi, taigi ir turi tam tikrą įrodomąją galią, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 128 punkte primintą jurisprudenciją.

ii) Dėl Tarybos pateiktų įrodymų svarbos ir pakankamumo

136 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad Tarybos pateikti įrodymai neleidžia patvirtinti jos teiginių, primintų šio sprendimo 103–107 punktuose, reikia išnagrinėti, ar šie įrodymai leidžia nustatyti, kad ieškovė tiesiogiai remia Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą.

137 Pirma, dėl tarptinklinio ryšio paslaugų, siūlomų Donecko, Luhansko, Zaporožės, Chersono regionuose ir Kryme, ieškovė nesutinka su tuo, kad šių paslaugų teikimas yra jos tariamos paramos Rusijos kariniam ir pramoniniam kompleksui įrodymas. Tačiau ji neginčija to, kad teikia minėtas paslaugas šiuose regionuose.

138 Kaip pabrėžia Taryba, tokiomis aplinkybėmis, kuriomis šie įrodymai turi būti vertinami, t. y. Rusijos agresijos karo prieš Ukrainą kontekste, tarptinklinio ryšio paslaugų teikimas gali palengvinti ir sustiprinti šių regionų „integraciją“ Rusijos Federacijoje. Iš tiesų tarptinklinio ryšio paslaugų teikimas savaime nekeltų problemų kitomis aplinkybėmis. Vis dėlto šių paslaugų teikimas savo klientams, bendradarbiaujant su „vietiniu operatoriumi“, palengvina jų veiklą minėtuose Rusijos kontroliuojamuose Ukrainos regionuose, nes jie gali toliau naudotis rusiška SIM kortele okupuotuose regionuose ir skambinti, siųsti SMS žinutes ir prisijungti prie interneto būdami šiuose regionuose, neprivalėdami užsisakyti vietinio judriojo telefono ryšio operatoriaus paslaugų. Tai palengvina paslaugų naudotojų iš Rusijos komunikaciją tarp Rusijos ir okupuotų Ukrainos teritorijų. Šias išvadas patvirtina tai, kad ieškovė šias paslaugas pradėjo teikti tik prasidėjus karinei agresijai Ukrainoje.

139 Darytina išvada, kad Taryba galėjo pagrįstai manyti, jog, atsižvelgiant į politinius ir karinius pokyčius aptariamuose regionuose ir į vykstantį karą, tarptinklinio ryšio paslaugų teikimas galėjo dar labiau pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, todėl tai buvo įrodymas, patvirtinantis ieškovės paramą Rusijos kariniam ir pramoniniam kompleksui.

140 Antra, dėl telekomunikacijų paslaugų teikimo Kryme (ieškovė tai ginčija) reikia pažymėti, kad Taryba pateikė interneto tinklalapių „Fans de MegaFon“ ir „Help-Desk MegaFon“ straipsnį. Dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 138 ir 139 punktuose, šių paslaugų teikimas dar labiau prisideda prie Rusijos karinio ir pramoninio komplekso rėmimo. Bet kuriuo atveju, net jei būtų manoma, kad ieškovė tokių paslaugų Kryme neteikė, yra neginčijama, kad ji ten teikė tarptinklinio ryšio paslaugas.

141 Trečia, reikia pažymėti, kad *Centre for Eastern Studies* ir laikraščio „Ukrainska Pravda“ paskelbti straipsniai, kuriuos pateikė Taryba, patvirtina ieškovės infrastruktūros buvimą Charkovo regione.

142 Ketvirta, dėl 2013–2021 m. Rusijos kariuomenės ir ieškovės sudarytų sutarčių pastaroji teigia, kad šios sutartys sudarytos prieš įsiveržimą į Ukrainą, be to, aptariamos paslaugos negali būti naudojamos per karines operacijas.

143 Šiuo klausimu Taryba pateikia interneto tinklalapio „ClearSpending“ ištraukas, kuriose nurodytos minėtos sutartys ir kiekvienos iš jų trukmė. Nors iš Tarybos pateiktų įrodymų matyti, kad 2013–2021 m. ieškovė ir Rusijos kariuomenė buvo sudariusios sutarčių, šios sutartys patvirtina, kad egzistuoja ilgalaikis ieškovės ir minėtos kariuomenės ryšys. Be to, nepaisant to, kad nėra įrodymų dėl galimo minėtų sutarčių tęstinumo, reikia konstatuoti, kad beveik dešimtmetį trukę ieškovės ir Rusijos kariuomenės sutartiniai santykiai patvirtina argumentą, kad po Rusijos agresijos Ukrainoje ieškovė yra subjektas, tiesiogiai remiantis Rusijos Federacijos karinį ir pramoninį kompleksą.

144 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad Tarybos pateikti įrodymai sudaro pakankamai konkrečių, tikslių ir nuoseklių įrodymų visumą, patvirtinančią, kad ieškovė tiesiogiai remia Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą. Taigi Taryba nepadarė vertinimo klaidos.

b) Dėl aktų dėl palikimo sąrašuose

145 Dėl aktų dėl palikimo sąrašuose, pirma, reikia konstatuoti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 124 punkte, Taryba gali remtis įrodymais, kuriuos, atsakydama į ieškovės prieštaravimus, vykstant procesui Bendrajame Teisme pateikė atsiliepimo į ieškinį priede, siekdama pagrįsti fakto, kuris gali būti laikomas visiems žinomu, teisingumą.

146 Be to, reikia pažymėti, kad bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su aktais dėl palikimo sąrašuose, 2023 m. liepos 24 d. Taryba, be kita ko, išsiuntė ieškovei raštą, kuriuo informavo apie ginčijamų aktų galiojimo pratęsimą jos atžvilgiu, aiškiai pateikdama nuorodą į 2023 m. birželio 28 d. pateikto atsiliepimo į ieškinį priede pateiktą informaciją. Taigi ji gali remtis šia informacija, kad įrodytų dėl ieškovės nurodytų faktinių aplinkybių pagrįstumą.

147 Antra, dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 129–144 punktuose, Tarybos teiginiai grindžiami patikimais ir reikšmingais įrodymais.

148 Taigi reikia konstatuoti, kad Taryba pateikė pakankamai konkrečių, tikslių ir nuoseklių įrodymų, patvirtinančių, kad ieškovė atitiko nagrinėjamą įtraukimo į sąrašą kriterijų.

149 Trečia, dėl bendro konteksto, susijusio su Ukrainos padėtimi, reikia konstatuoti, kad aktų dėl palikimo sąrašuose priėmimo dieną padėtis šioje šalyje išliko sunki ir kad pirminiais aktais siekiamas tikslas, t. y. daryti spaudimą Rusijos vyriausybei, kad ji nutrauktų savo veiksmus ir politiką, kuriais destabilizuojama Ukraina, išliko aktualus.

150 Ketvirta, dėl audito ataskaitos, kurią ieškovė pateikė prie pirmojo pareiškimo dėl ieškinio patikslinimo, siekdama įrodyti, kad neturi infrastruktūros Charkovo regione, reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 128 punkte nurodytą jurisprudenciją, šio dokumento įrodomoji galia yra nedidelė. Ši ataskaita buvo parengta ieškovės prašymu šioje byloje, be to, joje nurodyta, kad auditorius negalėjo nustatyti registro įrašų apie ieškovei, be kita ko, Charkovo regione priskirtiną turtą, tačiau tai nebūtinai reiškia, kad ieškovė neturi infrastruktūros šiame regione. Šioje ataskaitoje taip pat nurodyta, kad ji parengta remiantis su ieškove sutartomis procedūromis ir kad nebuvo galima užtikrinti, jog tuo atveju, jeigu būtų atliktos papildomos procedūros, rezultatai būtų buvę kitokie.

151 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad Taryba nepadarė vertinimo klaidos nusprendusi, kad ieškovė yra subjektas, kuris tiesiogiai remia Rusijos karinį ir pramoninį kompleksą, ir dėl to palikusi jos pavadinimą ginčijamuose sąrašuose.

152 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą trečiąjį pagrindą.

4. Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo pažeidimu ir ieškovės laisvės užsiimti verslu bei reputacijos pažeidimu

153 Ieškovė teigia, kad ginčijamais aktais pažeidžiama jos laisvė užsiimti verslu, įtvirtinta Chartijos 16 straipsnyje, ir jos reputacija. Ji negali naudotis jokia nukrypti leidžiančia nuostata ir užkertamas kelias jos veiklos esmei. Ieškovė taip pat nurodo, kad jos įtraukimas į ginčijamus sąrašus negali būti laikomas būtina ir tinkama priemone, siekiant kovoti su Rusijos Federacijos destabilizuojančiais veiksmais Ukrainoje.

154 Be to, pirma, ieškovė priduria, kad kitiems dideliems Rusijos telekomunikacijų operatoriams nebuvo taikoma jokia ribojamoji priemonė. Antra, ji nurodo, kad interneto prieiga laikoma žmogaus teise ir kad šios prieigos apribojimai gali turėti įtakos jos naudotojų teisėms į saviraiškos laisvę, privatų gyvenimą ir švietimą.

155 Taryba ir Komisija nesutinka su šiais argumentais.

156 Reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų ir pakartotas ESS 5 straipsnio 4 dalyje, reikalaujama, kad Sąjungos teisės nuostata nustatytos priemonės būtų tinkamos atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams pasiekti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti (žr. 2023 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *OT / Taryba*, T-193/22, EU:T:2023:716, 190 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

157 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ieškovės laisvė užsiimti verslu yra apribota ir kad jos reputacijai tam tikru mastu pakenkta dėl jai nustatytų ribojamųjų priemonių.

158 Nors pagrindinių teisių paisymas yra Sąjungos aktų teisėtumo sąlyga, pagal suformuotą jurisprudenciją absoliuti apsauga ieškovės nurodytoms pagrindinėms teisėms, t. y. laisvei užsiimti verslu ir teisei į reputacijos gerbimą, Sąjungos teisėje netaikoma. Taigi gali būti nustatyti naudojimosi šiomis teisėmis apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Sąjungos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu tai nėra neproporcingas ir neleistinas kišimasis, pažeidžiantis pačią taip garantuojamų teisių esmę (šiuo klausimu žr. 2023 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *OT / Taryba*, T-193/22, EU:T:2023:716, 193 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

159 Taigi tam, kad nagrinėjamų pagrindinių teisių pažeidimas atitiktų Sąjungos teisę, jis turi būti numatytas įstatymo, nekeisti šios laisvės esminio turinio, juo turi būti siekiama Sąjungos pripažinto bendrojo intereso tikslo ir jis neturi būti neproporcingas (žr. 2023 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *OT / Taryba*, T-193/22, EU:T:2023:716, 194 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

160 Konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju šios keturios sąlygos yra įvykdytos.

161 Pirma, nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra „numatytos įstatymo“, nes jos įtvirtintos, be kita ko, visuotinai taikomuose teisės aktuose, kurie turi aiškų teisinį pagrindą Sąjungos teisėje, ir yra pakankamai nuspėjamos.

162 Antra, ginčijami aktai taikomi šešis mėnesius ir yra nuolat peržiūrimi. Kadangi šios priemonės yra laikinos ir gali būti atšauktos, reikia pripažinti, kad jomis nepažeidžiama nurodytų laisvių turinio esmė.

163 Trečia, jos atitinka bendrojo intereso tikslą, kuris tarptautinei bendruomenei yra toks pat svarbus, kaip tikslas padidinti Rusijos Federacijos veiksmų, kuriais siekiama pakenkti Ukrainos teritoriniam vientisumui, suverenitetui ir nepriklausomybei, sąnaudas ir skatinti taikiai išspręsti krizę (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 147 punktą ir 2023 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *OT / Taryba*, T-193/22, EU:T:2023:716, 198 punktą).

164 Ketvirta, dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių tinkamumo reikia pažymėti, kad, atsižvelgiant į bendrojo intereso tikslus, kurie tarptautinei bendrijai yra tokie pat svarbūs, kaip nurodytieji šio sprendimo 163 punkte, jos savaime negali būti laikomos netinkamomis. Be to, dėl šių priemonių būtinumo reikia pažymėti, kad ginčijamuose aktuose nustatytas draudimas, susijęs su tam tikrais produktais, t. y. dvejopo naudojimo prekėmis ir technologijomis, taip pat produktais, nurodytais iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3a straipsnio 7 dalyje, ir kad šis draudimas taikomas tik Europos ūkio subjektams. Kitos mažiau ribojančios priemonės, pavyzdžiui, išankstinio leidimo sistema, neleidžia taip veiksmingai pasiekti siekiamo tikslo.

165 Ginčijami aktai susiję ne su visomis prekėmis, o tik su dvejopo naudojimo prekėmis ir technologijomis, taip pat su iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3a straipsnio 7 dalyje nurodytomis prekėmis ir technologijomis, ir juose numatyta galimybė taikyti nuo taikomų

ribojamųjų priemonių nukrypti leidžiančias nuostatas. Konkrečiai kalbant, iš dalies pakeisto Sprendimo 2014/512 3b straipsnio 1 dalyje numatyta galimybė subjektams, kurių pavadinimai įtraukti į ginčijamus sąrašus (kaip antai ieškovė), taikyti nukrypti nuo nagrinėjamų ribojamųjų priemonių leidžiančias nuostatas. Konkrečiau kalbant, kompetentingos nacionalinės institucijos dviem atvejais gali leisti parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti dvejopo naudojimo prekes ir technologijas, net jeigu jos turi pagrįstų priežasčių manyti, kad galutinis naudotojas galėtų būti IV priede nurodytas subjektas, kai tokios prekės ar technologijos arba susijusi techninė pagalba ar finansinė parama yra būtinos įvykio, kuris gali turėti didelį ir reikšmingą poveikį žmonių sveikatai ir saugai arba aplinkai, skubiai prevencijai arba sušvelninimui ir kai tokios prekės ar technologijos arba susijusi techninė pagalba ar finansinė parama yra teiktinos pagal sutartį, sudarytą iki 2022 m. vasario 26 d., arba pagal papildomą sutartį, būtiną tokiai sutarčiai įvykdyti, jeigu leidimo buvo paprašyta anksčiau nei 2022 m. gegužės 1 d.

166 Penkta, esamų interesų palyginimas rodo, kad dėl dvejopo naudojimo prekių ir technologijų eksporto apribojimų patiriami nepatogumai nėra neproporcingi siekiamiems tikslams. Ginčijamais aktais siekiamų tikslų, kurie yra platesnio tikslo palaikyti taiką ir tarptautinį saugumą pagal ESS 21 straipsnyje įtvirtintus Sąjungos išorės veiksmų tikslus dalis, svarba gali būti svarbesnė už neigiamas, net ir dideles, pasekmes tam tikriems ūkio subjektams. Taigi ieškovė neįrodė, kad ginčijamais aktais buvo neproporcingai pažeista jos laisvė užsiimti verslu ir reputacija.

167 Be to, tiek, kiek ieškovė dublike nurodo, kad kitiems dideliems Rusijos telekomunikacijų operatoriams nebuvo taikoma jokia ribojamoji priemonė ir kad jai nustatyti apribojimai gali daryti poveikį jos paslaugų naudotojų teisėms į saviraiškos laisvę, privatų gyvenimą ir švietimą, reikia pažymėti, kad šie argumentai yra nepagrįsti.

168 Bet kuriuo atveju, kalbant apie ieškovės argumentą, kad kitiems dideliems Rusijos telekomunikacijų operatoriams nebuvo taikoma jokia ribojamoji priemonė, reikia pažymėti, jog net darant prielaidą, kad Taryba nenustatė ribojamųjų priemonių tam tikriems asmenims ar subjektams, priklausantiems Rusijos Federacijos telekomunikacijų sektoriui, ir kad jų padėtis yra panaši į ieškovės padėtį, toks argumentas turėtų būti atmestas. Vienodo požiūrio, nediskriminavimo ir gero administravimo principai turi būti suderinami su teisėtumo principu (žr. 2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Post Bank Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2016 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Post Bank Iran / Taryba*, T-68/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:263, 135 punktą).

169 Dėl teiginio, kad jai taikomi apribojimai gali paveikti jos paslaugų naudotojų teises į saviraiškos laisvę, privatų gyvenimą ir švietimą, reikia pažymėti, kad ieškovė jo nepagrindė konkrečiais argumentais ir, be kita ko, nepaaiškino, kaip griežtos dvejopo naudojimo prekių ir technologijų eksporto tvarkos taikymas galėtų paveikti minėtas teises.

170 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ketvirtąjį pagrindą, taigi ir visą ieškinį.

V. Dėl bylinėjimosi išlaidų

171 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

172 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

173 Kadangi nagrinėjamu atveju ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas. Be to, Komisija, kaip į bylą įstojusi institucija, pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *MegaFon OAO* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Paskelbta 2025 m. sausio 15 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.